

Analyse af CD-en 15. marts 2005

Kære Vernon

"Ikke se, ikke høre, ikke tale". Interaktivt rollespil.

Jeg har gennemgået CD-en. Det fremgår, at Kvinden, der spiller rollen som Børnehavelederen, er Birgitte Bruun, som oplyses at være bekendt til en (navngiven) musiker hvis omgangskreds er kendte pædofildømte og -mistænkte, samt Peter Smith, stifteren af Pædofilforeningen.

CD-en er landsomdelt på samtlige børneinstitutioner. Og angives som materiale fra eksperter fremstillet for Undervisningsministeriet.

Spilleren, der skal bruge Cd-en, agerer pædagogen, der kan spørge/svare ved tryk på tekster. Ved aktivering af hvert tekstforslag kommer 3 felter frem i nederste venstre hjørne. Her finder spilleren tre personer. På forsiden nævnes de under overskriften : eksperter

Alle sekvenser starter med, at moderen, som er afhenter af datteren i børnehaven, fortæller pædagogen hvad den 3 ½ årige Laura har sagt til sin far om børnehavens nye pædagogmedhjælper, Torben:

1. Laura: "du har en tissemand ligesom Torben."
2. faren: "hvordan kan du vide det?"
3. Laura : "alle børnene må godt se den."

Udsagnene er meget belastende, især fra en 3 ½ årig. Små børn, i den alder, er konkrete og Laura foretager en konstatering, hun er sikker på. Hun foretager en sammenligning imellem farens og Torbens tissemand. Hvis ikke, ville en 3 ½ årig formulere sig med et spørgsmål: "har Torben en.... ? " er Torbens.....?"

Ordskiftet lyder som mulige blufærdighedskrænkelser i børnehaven imod hende og andre børn. "alle børnene må godt se den".

Faren stillede ikke uddybende spørgsmål til Laura. Både moderen og faderen siger, at Laura aldrig har talt sådan før. Laura kan have mere at fortælle om egne oplevelser. Andre børn kan have yderligere at fortælle om egne oplevelser eller kollektive oplevelser, eventuelt fælles med Laura. Moderen er rystet over, hvad Laura har fortalt om pædagogmedhjælperens opførsel i børnehaven og beder pædagogen om øjeblikkelig handling. Hun ønsker sagen anmeldt til politiet straks.

Altså er casens oplæg: Gerningsmand: børnehavens personale. Gerningsted: børnehaven. Forurettede: et barn - muligvis flere børn. Forurettelsens art: indledningsvis: blufærdighedskrænkelse, der er strafbart. Mulighed for alvorligere tiltale, når Laura spørges og høres og eventuelle andre børn i børnehaven og forældre spørges.

Politiet kan allerede have tidligere oplysninger om pædagogmedhjælperen, Torben. Han er nyligt ansat i børnehaven.

Spillet giver pædagogen mulighed for en række reaktioner og i alle Cd-ens forløb dør sagen på lederens kontor. Også ved den mulighed, som kun tilbydes een gang, nemlig hvor pædagogen straks kontakter politiet.

Valgmuligheder, der åbenlyst mangler i CD-en:

-at pædagogen får ikke mulighed for at anbefale moderen og støtte hende i, at pigens forældre bør kontakte politiet med det samme.

-at børnehavens personale får ikke mulighed for at sikre, at politiet straks får sagen til kompetent opklaring, inden der sker for meget "den anden vej". Så politiet kan spørge de andre børns forældre det umiddelbare relevante spørgsmål, om deres børn har sagt noget. ("alle børnene må godt se den") og spørge kollegerne.

Spillet giver pædagogen mulighed for, at kontakte politiet for moren.

Til dette valg siger ikonets pædagogiske konsulent: "Du skal ikke tale med politiet. Du skal tale med dine kolleger. (?!!!!!) Mange kommuner har en procedure, de følger i disse sager." (?!?)

I sekvensen, hvor moren siger, at hun så selv vil gå til politiet og anmelde det, siger ikonets pædagogiske konsulent, at pædagogen skal forsøge at få dialog med moren. Det opfattes, at pædagogen skal forsøge, at tale moren fra, at anmelde sagen til politiet.

I en sekvens siger pædagogen: "Så er det os, der skal anmelde til politiet". Det synes at moren opfatter, at det betyder, 1. at moderen ikke selv kan anmelde til politiet, eller 2. at pædagogen vil anmelde moderen til politiet for at have fortalt pigens udtalelser om pædagogmedhjælperen.

I scenerne på børnehavelederens kontor dør sagen:

Slutscenerne fra børnehavens kontor, går på: "vi ser tiden an i nogle uger. Laura kan blive væk fra Børnehaven i en uges tid, hun kan være hos mormor. Forældrene kan flytte Laura til en anden børnehave.

Det er nok bedst, at Laura flytter til en anden børnehave, hvis forældrene ikke er trygge. Børnehaven vil foretrække, at Laura flyttes til en anden børnehave.”

Moderen ses aldrig i scenerne på lederens kontor. Heller ikke sammen med faderen. Lederen og pædagogen holder møde med faderen alene. Faderen er tydeligt presset og frustreret og tromles ned af lederens og pædagogens overtal og fælles front.

I scenerne på lederens kontor med kriminalbetjenten, dør sagen også, uden at : ”alle børnene må godt se den” er undersøgt. Pædagogen nævner simpelthen ikke denne væsentlige oplysning, da betjenten spørger: ”hvad har moderen sagt helt præcist”. Pædagogens fortællinger sætter derudover moren og også faren i utroværdigt lys. Kriminalbetjenten siger, at ”der nok ikke noget i sagen for hende(politiet). Hun vil tale med Torben”. Kriminalbetjenten har ikke talt med Laura, heller ikke med andre børn eller deres forældre, og i filmen gives der heller ikke plads til, at sådanne nødvendige efterforskningskridt SKAL udføres: ”alle børnene må godt se den”.

Det er tankevækkende, at CD-gruppen anser, at gerningsmandens nærmeste tilknyttede skal behandle og bestemme og bremse sagen om en strafbar handling, i et langt ikke-politi forløb, så sagen ikke hurtigst muligt når frem til politiet. Eller måske slet ikke når frem til politiets kendskab.

Jeg mener, at det skal være ganske klart, at ved mulige krænkelser i en børnehave, skal den mulige krænkers pædagogiske og kommunale kolleger, selvom de måtte være på et kontor på rådhuset, ikke plumre rundt i sagen, eller bremse den, - men derimod STRAKS overgive den til politiet.

I overgrebssager begået af kommunens ansatte i kommunens børnehaver, er kommunen, teknisk og juridisk, sagens anklagede part. Kommunen kan ikke være sagsbehandler og beslutningstager i sin egen (straffe)sag.

CD-ens metode ville svare til, at firmaer selv er den sagsbehandlende og besluttende myndighed i sager, hvor en af firmaets ansatte har begået en forbrydelse imod en klient.

Sagen, der udspilles på CD- skal og kan alene efterforskes af politiet. Sagen skal straks afleveres i politi-regi.

I hele spillet udelader pædagogen, at sige punkt 2 og punkt 3 af farens og pigens ordskifte.

I sekvenserne, hvor pædagogen ringer for moren til politiet, svarer pædagogen på politiets spørgsmål: ”siger hun, at han har en tissemand?, eller siger hun, at hun har set den?”

Pædagogen svarer politiet: "hun siger, at han har en". Selvom pædagogen bliver spurgt direkte til, om pigen også kan have set den, unddrager pædagogen politiet at få kendskab til de formentlige vigtigste sætninger i farens og pigens samtale: "hvordan ved du det?", "alle børnene må godt se den". Og det på trods af, at politiet direkte spørger pædagogen om, der i pigens udtalelser ligger, at hun også kan have set pædagogmedhjælperens tissemand. Hvilket pigens bemærkning peger på, at hun og også andre børn har.

Pædagogen svarer altså urigtigt og beskærer altså, hvad Laura har oplevet og skjuler hele sagens yderligere omfang væsentligt. Hun er skudt ind som mellemeddet, der undviger at referere alle oplysningerne, der tyder på, at Laura har fortalt, hvad hun har oplevet, og at flere børn kan være involveret i sagen.

Pædagogen skærer Lauras væsentligste oplysninger fra. Hun drejer Lauras belastende oplysninger, så det lyder som en anatomisk generel bemærkning, som ligeså godt kunne være: kejseren af Kina har en tissemand.

Der ses ikke nogen bemærkninger i CD-en, der kritiserer pædagogen for dét, eller bemærker, at pædagogen totalt afsporerer sagen og dens alvor og mulige større omfang, end blot Laura.

Det bemærkes heller ikke, hvor uhyre vigtigt, direkte kommunikation fra den, der har oplysningerne, til den, der skal opfatte dem og stille spørgsmålene, er. Det er et lille barn, der ikke har ordforråd til at forklare nye ting, hun oplever, som hun ikke har talt om før. Og alle oplysninger, hvert et komma, alle detaljer, rækkefølge og betoning, er væsentlige. Forældrenes observationer og beskrivelse af Laura ligeså. Den direkte kommunikation mellem politi og forældre etableres kun i de scener, hvor pædagogen straks ringer til politiet. Og politiet siger til pædagogen, at moren og faren skal kontakte politiet direkte.

Men det er ikke den direkte-til-politiet-metode, der er CD-s overvejende tema. Tværtimod. Da pædagogen tilbyder moderen at tale med politiet; siger den pædagogiske konsulent, i ikonet: "du skal ikke tale med politiet. Du skal tale med dine kolleger."

Det er gennemgående i CD-en, at den pædagogiske konsulent, siger, at det er en sag imellem moren og lederen, når konsulentens ikon, helt selvmodsigende, understreger, at det er lederen, og kun lederen, der bestemmer, hvad der skal ske. (?!!!!)

I realiteten er det en sag med barnet og politiet på den ene side, og pædagogmedhjælperen/børnehaven på den anden.

Morens væsentligste oplysninger går helt tabt i pædagogen, så oplysningerne ikke kommer videre i rette form til rette sted. Lederen har aldrig fået kendskab til oplysningernes alvorlige omfang.

Jeg skulle mene, at CD-en skulle advare imod, at der skydes mellemlid ind imellem den, der har de fulde oplysninger og den, der skal lytte til dem.

Men den pædagogiske konsulent ønsker ikke denne direkte kommunikation.

I CD-en betyder dette, at oplysningen om: "alle børnene må godt se den", aldrig er nået frem til lederens kendskab.

Slutsekvenserne består i, at sagen bremses og dør. Også i sekvensen, hvor moderen selv, imod pædagogens protester, har anmeldt sagen til politiet. Politiet afhører pædagogen(Lotte) på lederens kontor. Som pædagogen gør hver gang, hun bliver spurgt, skærer hun de væsentligste oplysninger fra, nemlig punkterne 2 og 3: "hvordan kan du vide det?", "alle børnene må godt se den".

Pædagogens fortielser/ benægtelser af, at moren har givet hende sagens væsentligste oplysninger, skader sagen på alle måder. Dels hindrer pædagogen, at kompetente får kendskab til de væsentligste oplysninger, hun er i besiddelse af.

Dels kan pædagogen forstærke skaderne, hvis hun fortsætter med at benægte, at moderen har fortalt hende: "hvordan kan du vide det?" og "alle børnene må godt se den". Dermed vil pædagogen kunne opnå, at stille moren i et utroværdigt lys.

Jeg finder det særdeles tankevækkende, at det kan ses i hele CD-en, at pædagogen smadrer sagen totalt fra starten med sin drastiske "tilskæring" af, hvad moren fortalte hende, og at det ikke nævnes med et ord, at det netop er dét, der smadrer hele sagen. Så der må meget advares imod CD-ens metode.

Men i stedet er CD-ens afsluttende tekst til pædagogen: "pædagogens handlemuligheder er nu udtømt." Det synes jeg er meget tankevækkende.!

Såfremt CD-ens formål var, at overgreb imod børn skal hindres og det skal forebygges at nye begås, ville jeg forvente, at skiltet skal vejlede pædagogen til at gå andre veje, når hun oplever, at hendes kolleger og chef og en pædagogisk konsulent bremser sagen.

Sagen er jo indledningsvis en blufærdighedskrænkelse - en politisag.

Strafbare handlinger er ikke et pædagogisk konferencetema imellem den mistænkte pædagogmedhjælper kolleger.

Budskabet i CD-en er tankevækkende, at uanset barnets uhyre belastende oplysninger, vil sagen dø.

CD-en er sendt af en privat gruppe personer, uopfordret - til alle børneinstitutioner.

Man kan ikke se omsorgen for barnet noget sted i CD-en, selvom CD-gruppen påstår det med mange svulstige sætninger i den skriftlige indledning og i følgebrevet.

Tværtimod. Der er kun omsorg for den mistænkte krænker. Den mistænkte krænker er totalfredet. Lauras forældre "angribes". Lederen og pædagogen vender sagen om og retter "skylden" imod forældrenes "uvidenhed".: "Hvis I vidste, hvad børnene går og siger. Det skal man ikke lytte til". "Hvis ikke forældrene holder op med at mistænke, at der er noget i det, Laura siger, "bortvises" forældrene og Laura til en anden børnehave."

Og hvordan var det med omsorgen for børnene, der forbliver i børnehaven ?

"ikke se, ikke høre, ikke tale"

Jeg mener, at CD-en er en skandale.

Hilsen Jenni